

zaopiniowaniu przedstawionych wniosków przedkładają je do wstępnego uzgodnienia Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej.

§ 6. Główny Komitet Kultury Fizycznej oraz wojewódzkie komitety kultury fizycznej powinny rozpatrywać zgłoszone wnioski w terminie 10 dni od daty ich wpływu.

§ 7. Stwierdzenie celowości inwestycji wydane przez właściwy komitet kultury fizycznej w trybie przewidzianym w § 5 stanowi upoważnienie dla inwestora do przystąpienia do prac wstępnych związanych z budową urządzenia sportowego, jak np. sporządzenie założeń projektu, przygotowanie dokumentacji prawnej i zaświadczeń lokalizacji, zlecenie opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej itp. Wstępne uzgodnienie nie upoważnia do przystąpienia do bezpośrednich prac budowlanych związanych z realizacją inwestycji.

§ 8. Po uzyskaniu wstępnego uzgodnienia inwestor zamierzający podjąć budowę trwałych urządzeń sportowych obowiązany jest przedstawić do uzgodnienia Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej założenia projektu, a następnie, po ich zatwierdzeniu, projekt wstępny nowych budowli i robót stanowiących rozbudowę lub przebudowę istniejącego urządzenia sportowego o koszcie przekraczającym 300.000 zł. W przypadku gdy urządzenia sportowe stanowią jedynie część obiektu o zasadniczym innym przeznaczeniu, obowiązki przedstawiania do uzgodnienia Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej podlega jedynie ta część założeń lub projektu wstępnego, która dotyczy urządzeń sportowych. Obowiązek przedstawiania do uzgodnienia innych stadiów dokumentacji projektowo-kosztorysowej (projekt techniczny, rysunki robocze) dotyczy jedynie obiektów, co do których obowiązek ten zastrzeżony zostanie przez Przewodniczącą Głównego Komitetu Kultury Fizycznej. Projekty przedstawione do uzgodnienia Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej wymagają uprzedniego zaopiniowania przez właściwy wojewódzki komitet kultury fizycznej oraz orzeczenia Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 9. Założenia projektu, projekty wstępne i projekty techniczne są przedstawiane do uzgodnienia Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej przed

rozpatrzeniem ich przez komisję oceny projektów inwestycyjnych inwestora.

§ 10. Dokumentacja przedstawiana do uzgodnienia Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej powinna być sporządzona w formie określonej instrukcją Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 98 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji.

§ 11. Obowiązek przedstawiania założeń projektu oraz dokumentacji projektowo-kosztorysowej do uzgodnienia Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej nie dotyczy urządzeń sportowych, dla których istnieje zatwierdzona dokumentacja typowa, oraz urządzeń o koszcie poniżej 300.000 zł. Założenia projektu oraz dokumentacja projektowo-kosztorysowa dla powyższych urządzeń powinny być zatwierdzone przez właściwe organy inwestora po uprzednim rozpatrzeniu dokumentacji przez komisję oceny projektów inwestycyjnych inwestora z udziałem przedstawiciela wojewódzkiego komitetu kultury fizycznej.

§ 12. Przedstawiając do uzgodnienia projekt wstępny budowy inwestor podejmujący budowę trwałych urządzeń sportowych obowiązany jest przedstawić:

- a) szczegółowe zestawienie źródeł pokrycia finansowego planowanej inwestycji łącznie z zobowiązaniami wskazanych jednostek do poniesienia kosztów inwestycji podanych w zestawieniu,
- b) zestawienie zapotrzebowania materiałowego wraz ze wskazaniem źródła pokrycia,
- c) szczegółowe określenie etapowania robót.

Na podstawie przedstawionych materiałów Główny Komitet Kultury Fizycznej wyraża zgodę na budowę urządzenia sportowego.

§ 13. Przystąpienie do bezpośrednich prac związanych z realizacją inwestycji bez uzyskania pisemnego uzgodnienia w trybie określonym w niniejszej instrukcji jest niedopuszczalne.

§ 14. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. F. Blinowski

990

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 7 września 1954 r.

w sprawie postępowania w zakresie likwidacji trwałych urządzeń sportowych.

Stale rosnące potrzeby sportu i niedostateczna ilość trwałych urządzeń sportowych stwarzają konieczność zabezpieczenia ich stanu, jak również niedopuszczenia do wypadków ich niszczenia bądź likwidacji. W związku z powyższym na podstawie ust. 4 rozdziału II uchwały nr 21 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie wykorzystania i planowej rozbudowy urządzeń sportowych (Monitor Polski Nr A-40, poz. 487), w celu zapobieżenia wypadkom likwidacji urządzeń sportowych, ustala się, co następuje:

§ 1. Likwidacja istniejących trwałych urządzeń sportowych nastąpić może jedynie w wyjątkowych, uza-

sadnionych przypadkach pod warunkiem oddania do użytku urządzeń zastępczych w trybie ustalonym w niniejszej instrukcji.

§ 2. Przez pojęcie likwidacji należy rozumieć przeznaczenie istniejącego urządzenia sportowego na cele nie związane z kulturą fizyczną i sportem lub ograniczenie rzeczowego zakresu wykorzystania urządzeń sportowych.

§ 3. Jednostka organizacyjna, która zamierza przystąpić do likwidacji istniejącego urządzenia sportowego, obowiązana jest do oddania w zamian urządzenia zastępczego wyposażonego w urządzenia odpowiadające

ilościowo urządzeniom istniejącym na obiekcie przeznaczonym do likwidacji. Całkowity koszt wybudowania i oddania do użytku urządzenia zastępczego obciąża jednostkę, która zamierza przystąpić do likwidacji istniejącego urządzenia sportowego.

§ 4. Jednostka organizacyjna, która zamierza przystąpić do likwidacji trwałych urządzeń sportowych, powinna wystąpić z wnioskiem o zezwolenie na likwidację istniejącego urządzenia sportowego do właściwego wojewódzkiego komitetu kultury fizycznej. Wniosek powinien zawierać:

- a) szczegółowe uzasadnienie konieczności likwidacji urządzeń sportowych,
- b) wskazanie terminu oddania do użytku urządzeń zastępczych,
- c) ustalenie lokalizacji szczegółowej urządzeń zastępczych,
- d) szczegółowy opis urządzenia zastępczego.

§ 5. Właściwy wojewódzki komitet kultury fizycznej rozpatrując zgłoszony wniosek powinien ustalić, czy urządzenie zastępcze spełni funkcję urządzenia przeznaczonego do likwidacji, ze szczególnym uwzględnieniem zdolności usługowej urządzenia, jego lokalizacji i wyposażenia.

§ 6. Wojewódzkie komitety kultury fizycznej wydają decyzje w sprawach likwidacji urządzeń sportowych, których wartość szacunkowa nie przekracza sumy 300.000 zł. W stosunku do pozostałych obiektów oraz w przypadkach spornych wojewódzkie komitety kultury fizycznej przesyłają wnioski wraz ze swoją opinią do decyzji Głównego Komitetu Kultury Fizycznej. Główny Komitet Kultury Fizycznej oraz wojewódzkie komitety kultury fizycznej powinny rozpatrywać zgłoszone wnioski w terminie 10 dni od daty ich wpływu.

§ 7. Decyzja właściwego komitetu kultury fizycznej zezwalająca na likwidację istniejącego urządzenia sportowego powinna zawierać klauzulę, że zamknięcie urządzenia przeznaczonego do likwidacji nie może nastąpić wcześniej niż po komisyjnym przejęciu urządzenia zastępczego. Odstępstwo od tej zasady jest dopuszczalne jedynie w przypadkach przewidzianych w § 17.

§ 8. Na podstawie decyzji właściwego komitetu kultury fizycznej zezwalającej na likwidację urządzenia sportowego jednostka występująca z wnioskiem o likwidację urządzenia powinna przy udziale właściwego wojewódzkiego (miejskiego) komitetu kultury fizycznej uzgodnić z dotychczasowym użytkownikiem urządzenia szczegółowe zasady likwidacji istniejącego urządzenia sportowego i oddania w zamian urządzenia zastępczego.

§ 9. Niezależnie od uzgodnienia zasad likwidacji istniejącego urządzenia sportowego i oddania w zamian urządzenia zastępczego w trybie przewidzianym w §§ 4 — 8, jednostka organizacyjna podejmująca budowę lub adaptację urządzenia zastępczego o koszcie powyżej 300.000 zł obowiązana jest przedstawić do uzgodnienia Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej założenia projektu, a następnie po ich zatwierdzeniu — projekt wstępny budowanego lub adaptowanego urządzenia zastępczego. Obowiązek przedstawienia do uzgodnienia innych stadiów dokumentacji projektowo-kosztorysowej (projektu technicznego, rysunków roboczych) dotyczy jedynie urządzeń, co do których obowiązek ten zastrzeżony zostanie przez Przewodniczącą

Głównego Komitetu Kultury Fizycznej. Projekty przedstawione do uzgodnienia Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej wymagają uprzedniej akceptacji właściwego wojewódzkiego komitetu kultury fizycznej oraz orzeczenia Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 10. Dokumentacja powinna być przedłożona w formie określonej instrukcją Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 98 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji.

§ 11. Założenia projektu, projekty wstępne i projekty techniczne przedstawiane są do uzgodnienia Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej przed rozpatrzeniem ich przez komisję oceny projektów inwestycyjnych inwestora.

§ 12. Nie wymagają uzgodnienia z Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej założenia projektu oraz dokumentacja projektowo-kosztorysowa w przypadku zastosowania zatwierdzonej dokumentacji typowej. Założenia projektowe oraz dokumentacja projektowo-kosztorysowa dla powyższych urządzeń powinny być zatwierdzone przez właściwe organy inwestora po uprzednim rozpatrzeniu dokumentacji przez właściwą komisję oceny projektów inwestycyjnych inwestora z udziałem przedstawiciela wojewódzkiego komitetu kultury fizycznej.

§ 13. Przejęcie urządzenia zastępczego oddawanego do użytku w zamian za urządzenie przeznaczone do likwidacji powinno nastąpić komisyjnie. W skład komisji upoważnionej do przejęcia urządzenia zastępczego powinni wejść przedstawiciele:

- a) właściwego wojewódzkiego komitetu kultury fizycznej,
- b) dotychczasowego użytkownika urządzenia przeznaczonego do likwidacji,
- c) jednostki oddającej urządzenia zastępcze w zamian za urządzenia przeznaczone do likwidacji,
- d) wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego,
- e) wykonawcy.

§ 14. W przypadku gdy komisja stwierdzi wykonanie niektórych prac w sposób wadliwy, należy ustalić termin usunięcia stwierdzonych usterek. Wykonanie powyższych prac powinno być stwierdzone przez komisję w pełnym składzie po upływie oznaczonego terminu.

§ 15. Na podstawie protokolarnego orzeczenia komisji, podpisanego przez wszystkich członków komisji, stwierdzającego, że urządzenie zastępcze spełni funkcje urządzenia przeznaczonego do likwidacji, właściwy wojewódzki komitet kultury fizycznej wydaje pisemne zezwolenie na przystąpienie do prac związanych z likwidacją urządzenia.

§ 16. W przypadku rozbieżności opinii członków komisji co do przydatności urządzenia zastępczego i możliwości spełniania przez niego funkcji urządzenia przeznaczonego do likwidacji wojewódzki komitet kultury fizycznej powinien wystąpić do Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z wnioskiem o wydanie decyzji przesyłając jednocześnie protokół orzeczenia komisji.

§ 17. Wnioski o likwidację trwałego urządzenia sportowego bez wskazania gotowości oddania w zamian urządzenia zastępczego wojewódzkie komitety kultury fizycznej powinny w zasadzie załatwiać odmownie. Je-

dy nie w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach wojewódzki komitet kultury fizycznej po porozumieniu z wnioskodawcą i ustaleniu rzeczywistej niemożności dostarczenia urządzenia zastępczego powinien taki wniosek wraz ze swą opinią przedłożyć prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Po zaopiniowaniu przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej wojewódzki komitet kultury fizycznej przesyła wniosek do Głównego Komitetu Kultury Fizycznej w celu otrzymania decyzji. Ta sama zasada dotyczy przypadków, gdy wnioskodawca występuje z wnioskiem o natychmiastową likwidację

urządzenia zobowiązując się jednocześnie oddać do użytku urządzenie zastępcze w terminie późniejszym.

§ 18. Likwidacja urządzeń sportowych na innych warunkach niż określone w niniejszej instrukcji może być dokonana tylko za zgodą Prezydium Rządu.

§ 19. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *F. Blinowski*

OD ADMINISTRACJI

Powołując się na pismo okólne nr 17 Ministra - Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1954 r. w sprawie prenumeraty Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego w 1955 r. (Monitor Polski Nr A-82, poz. 956) przypomina się, iż ministerstwa i urzędy centralne powinny w terminie **do dnia 30 września br.** podać Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a wszelkie zmiany przewidziane na 1955 r. w rozdzielnikach bezpłatnej prenumeraty Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego dla potrzeb własnych i podległych jednostek objętych budżetem centralnym i terenowym bądź zawiadomić o pozostawieniu w mocy obecnie obowiązujących rozdzielników.

Celem umożliwienia Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów przeprowadzenia prac przygotowawczych do wysyłki w 1955 r. uprasza się o ścisłe przestrzeganie powyższego terminu.

Dla przedsiębiorstw oraz jednostek pozostających na rozrachunku gospodarczym, jak również dla innych abonentów, prenumerata Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego płatna jest według następującego cennika:

Dziennik Ustaw

	bez załączników	z załącznikami
rocznie	45.— zł	60.— zł
półrocznie	27.— zł	36.— zł

W formie załączników opatrzonych odrębną numeracją stron drukowane są obszerniejsze akty z zakresu stosunków międzynarodowych.

Monitor Polski

rocznie	45.— zł
półrocznie	27.— zł

Monitor Polski cz. B przestał wychodzić od dnia 1 września 1954 r.

Prenumeratę zgłaszać można tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Rachunki za prenumeratę wystawiane nie będą.

Opłata za prenumeratę w 1955 r. powinna być uiszczona w czasie możliwie najkrótszym, nie później jednak niż na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za rok 1955 i za I półrocze 1955 r. — do dnia 30 listopada br., za drugie półrocze 1955 r. — do dnia 31 maja 1955 r. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów zostanie dokonana z opóźnieniem.

Wpłaty za prenumeratę powinny być dokonane na konto Narodowego Banku Polskiego VIII Oddział Miejski, Warszawa Nr 1532-91-5. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów) nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego.

Podawanie szczegółowych adresów umożliwi usprawnienie doręczania wydawnictw.

Celem uniknięcia zbędnej korespondencji należy zaniechać wysyłania pisemnych zamówień na prenumeratę, otrzymana wpłata będzie bowiem traktowana jako zamówienie. Należy także zaniechać nadsyłania zawiadomień o dokonaniu wpłat.